

ΕΤΟΣ Β'

ΕΠΙΛΟΓΑΙ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 57

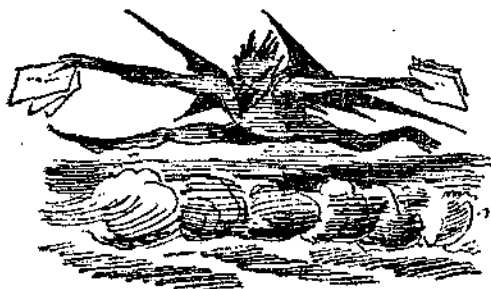
ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Δοκχ. 12. προπληρωτέα κατ' Ἑλληνίαν, διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἡμερησίας κτησίων τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1876.

Τῇ Κυρίᾳ Ε. Γ. . . .

Εἰς Νυόπλιον.

Παραπονείσθε καὶ πάλιν ὅτι ὁ «*Λαμοδαίος*» λησμονεῖ χάριν τῆς πολιτικῆς τὴν εἰδικότητά του, οὐδὲν λέγων περὶ διασκεδάσεων καὶ ἐσπερίδων, ἐνῶ αἱ ἐν Εὐρώπῃ συναδέλφοί του, ὁ «*Figaro*» ἢ «*Vie Parisienne*» ἢ «*Fashion*» καὶ αἱ ἄλλαι ἀμειβοῦσιν ἐλοκλήρους στήλας εἰς περιγραφὰς τετραχόρων, ἀδάμαντων, ἐργολαβιῶν, ἐσθήτων τοῦ Worth καὶ τοῦ περιεχομένου ἐν αὐταῖς.

Ἀληθέστατον τοῦτο, Κυρία. Ἄλλ' ἂν προσεκτικῶς ἀναγνώσετε τὰ ἔθρα ταῦτα τῶν ἐσπερίων συναδέλφων, θέλετε παρατηρήσει πόσον ὀλίγον τόπον κατέχουσιν ἐν αὐταῖς οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες τῶν ἐν Παρισίοις ἢ Λονδίνω αἰθουσῶν. Περὶ αὐτοχθόνων ἠρωϊδῶν σπανίως γίνεται λόγος, ἐκτός ὅταν πιδήσωσιν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν δὲ συνήθη ἕλην παρέχουσιν εἰς τοὺς χρονογράφους ἑκτακτοὶ τινες κομηταὶ ἐμφανιζόμενοι κατ' ἔτος εἰς τὸ στερέωμα τοῦ συρμοῦ. Ὅτ' ἐν Βοημῇ τις κήμεσα ἀλάσσοσα αἰσθήματα ὡς ὁ Σαρίπολος γνώμας, ὅτ' ἐν μυριάπολυτός τις νόμῃ ἐξ Ἀμερικῆς ἔχουσα προῖκα παρθένα

δάση καὶ παρθένον καρδίαν, καὶ ἄλλοτε ξανθὴ τις καὶ εὐαίσθητος κόρη τῆς Ἀλβιόνας τρώγουσα ἐλοκλήρον χοιρομήριον δι' ὀδόντων μακροτέρων φθινοπωρινῆς νυκτός. Ἄν εἰς ταῦτα προστεθῶσιν οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ φθίρες τῶν μεγιστάνων τῆς Περσίας, αἱ ζῶσαι καρβίδες καὶ τὰ γυγανταία σπαράγγια τοῦ βοσκικοῦ δείπνου καὶ αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ ἀνέμου κατὰ τῆς παγοδρομίας, τὸ ὅλικον τοῦτο ὑπερκαεῖ τῷ συντάκτῃ πρὸς ἀνέγερσιν στήλης οἰουδῆποτε ὕψους καὶ ρυθμοῦ.

Τῶν Ἀθηναίων ὁμοῦ τὸ στερέωμα κατὰ τοῦτο διαφέρει τῶν ἐν Εὐρώπῃ. ὅτι οὔτε ὑπὸ κομητῶν σχίζεται, οὔτε μετέωρα φεγγαβολοῦσιν ἐν αὐτῷ. Πρὶν μεταβῆ τις εἰς οἰουδῆποτε ἐσπερίδα, γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων τί θέλει ἰδεῖ, τί θέλει ἀκούσει, τί θέλει φάγει καὶ τί θέλει πίνει καὶ κατὰ ποίαν διαδοχὴν καὶ τάξιν. Τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀναποφεύκτων κυρίων καὶ κυριῶν Α, Β, Γ. κτλ. θέλει διαδεχθῆ τὸ τζάι, ὁ τετραχόρος, αἱ σακχαρωταὶ ἐπῶροι, ἢ πόλκα, ἢ μύλωνσις τῆς ἀτμοσφαιρῆς, τὸ χοιρομήριον καὶ αἱ προτιμήσεις τοῦ *Cotillon*, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ποτε παραλλαγῆς, Βοημῆς κομῆστῆς ἢ ζώσης καρβίδος.

Καθὼς ὁ κ. Κοκκίδης στρέφων τὸ βλέμμα πρὸς ἀνατολάς, εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει ἰδεῖ ὑψόμενα διαδοχικῶς ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος τὸν Ὀρίωνα, τὴν μεγάλην Ἄρκτον τὸν Σόριον καὶ τῆς Ηλειάδας, οὕτω καὶ ὁ «*Λαμοδαίος*» ἂν ἀντικρὺ τῆς θύρας οἰουδῆποτε αἰθούσης στήσῃ τὴν σκοπιάν του, θέλει ἰδεῖ ἀνατέλλοντας καὶ διανύοντας τὴν συνήθη αὐτῶν τροχίαν τοὺς ἀστέρας τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν στερεώματος.

Ὅπως καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, οὕτω καὶ ἐφέτος, ἔπου καὶ ἂν ὑπῆγομεν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐθαυμάσθημεν στερεοτύπων ἀκτίνων.

Τὴν κ. Δ. ἐθαυμάσαμεν μελαγχρινὴν, ψαρότριχα καὶ

πολιάν, ἀπαξ δὲ καὶ χρυσοσκονισμέναν, κατὰ παρά-
 θασιν τῆς συμβουλῆς τοῦ Σαξσηπῆρου ἀπαγορεύοντος

To gild refined gold.

Τῆς δεσποινίδος Ρ . . τὸ βλέμμα, εἴτε ὑπὸ ἔθεον
 ἔστιλθεν εἴτε ὑπὸ χιόνα, ὑπῆρξε καθὼς πάντοτε ἀληθῆς
 ἐργαστήριον ἑδοιπόρων.

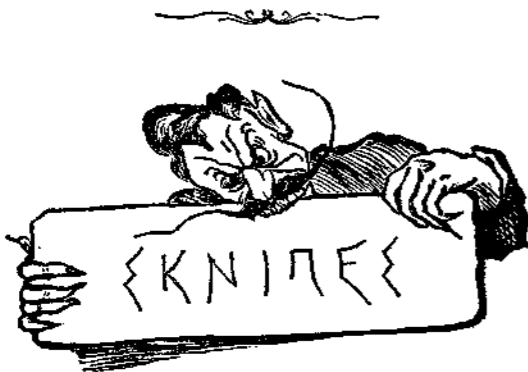
Περὶ τῆς κ. Κ., ἀρχαιολόγος τις παρευρισκόμενος εἰς τὸν
 μόνον ἐφέτος διπλωματικὸν χορὸν, ἔλεγεν ἡμῖν δικαίως,
 ὅτι ἂν ἀπελιθούτο αὕτη καὶ εὗρίσκατο ἀκέφαλος εἰς τὰς
 ἀνακαρὰς τῆς Ὀλυμπίας, οἱ τεχνολογοὶ ἤθελον εἰσεῖαι
 ἂν τῆς Γαλατίας· εἶναι ἄγκλημα ἢ τῆς Ἀφροδίτης.

Ἄλλὰ τῆς ἐσπερίδος ἐκείνης ἡ ἡρώς ἦτο ἀναντιρρή-
 τως ξενική τις καὶ ἀγρία καλλονή, πρὸ τῆς ὁποίας παρε-
 μέριζον ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετὰ θαυμασμοῦ καὶ φόβου,
 ἀναπολοῦντες τὴν Βασίλισσαν Σάβαν ἔλθουσαν ἐξ Ἀνατο-
 λῶν, τὴν ἵππον τοῦ Ἰωβ ἐσφραγισμένην πηγήν ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ, τὴν Ἀταλάν τοῦ Σατωβριάνδου, καὶ ὄλην τὴν
 ποίησιν τῶν παρθένων δασῶν τῆς Ἀμερικής.

Εὐκόλον ἦτο νὰ ἐξαντλήσω οὕτω κατὰ γλυκανάλατον
 σειρὰν ὅλους τῶν αἰθουσῶν ἡμῶν τοὺς ἀστέρας. Ἄλλὰ
 μὴ προτιθέμενος νὰ συγγράψω ἐγχειρίδιον ἐιδικῆς ἀστρο-
 νομίας, προτιμῶ, ἐπιστρέφων εἰς τὰ ἀσμοδαϊκὰ μου κα-
 θήκοντα, νὰ τελειώσω τὴν παρουσαν διὰ συμβουλῆς
 τίνος τῆς ἐξῆς, ὡς ὁ Σαξσηπῆρος θεωρεῖ ἀσκοπον τὴν χρύ-
 σωσιν τοῦ χρυσοῦ, οὕτω καὶ ὁ Burns ἀπαγορεύει

To paint the lily.

Πρόθυμος δούλος σας
 «ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ».

Τὴν πόλιν ἡμῶν τιμᾷ διὰ τῆς παρουσίας τῆς λογία
 τῆς ἀγγλῆς, κατεχομένη ὑπὸ ἀκράτου φιλελληνισμοῦ. Διεργ-
 χομένη αὕτη προχθὲς παρὰ τὴν ἀντικρὺ τοῦ Σολωνεῖου
 μοσχοδόλον μάνδραν, ἠκούσθη ἀπαγγέλλουσα ἐνδουσιω-
 δῶς τοὺς γνωστούς στίχους τοῦ Βύρωνος,

How welcome is each gentle air
 That wakes and wafts the odours there!

Τοὺς κυρίους εἰσαγγελεῖς παρὰ τῆς ἐιδικῆς δικαστηρίου
 συμβουλεύομεν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐ-
 τῶν ν' ἀποθέτωσι τὴν ἐπίσημον ἐνδυμασίαν, ἵνα μὴ καὶ
 εὐτοὺς συμβῇ ὅ,τι χθὲς τῷ κ. Μ . . . Τούτου παρ-

τηρήσας ἀγαθὸς τις νέτλος ἐμογεῖν ἰστάμενον ἐν φρά-
 κῳ καὶ λευκῷ λαϊμοδέτῃ μεσοῦστος τῆς ἡμέρας ἐμπρο-
 σθεν τοῦ Σολωνεῖου, ἀπέτεινε αὐτῷ, ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς
 περιβολῆς, τὴν ἐξῆς φιλοφρόνησιν «Παιδί, μία μαστίχα».

Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς ὀλίγον ἔλειψε νὰ ζητήσωμεν κατὰ
 τινὰ τῶν τελευταίων χορῶν ποτήριον ὕδατος εἰς ξηρόν
 τινὰ ξένον. Εὐτυχῶς παρετήρησαμεν ἐγκαίρως ἐπὶ
 τοῦ στήθους τοῦ ἀστέρα τινά, ἐξ οὗ ἐνοήσαμεν ὅτι δὲν
 ὑπηρετεῖ τὴν οἰκίαν ἀλλὰ τὴν Ῥωσίαν.

Ὅσον τετριμμένα καὶ ἂν κατήντησαν τὰ παράσημα,
 πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σήμερον ἕνεκα τῆς ἐπικρα-
 τεύσσης ὁμοιομόρφου ἐνδυμασίας, ταῦτα εἶναι διὰ τινὰς φυ-
 σιογνωμίας ἀναγκαιότατα διακριτικὰ σημεῖα.

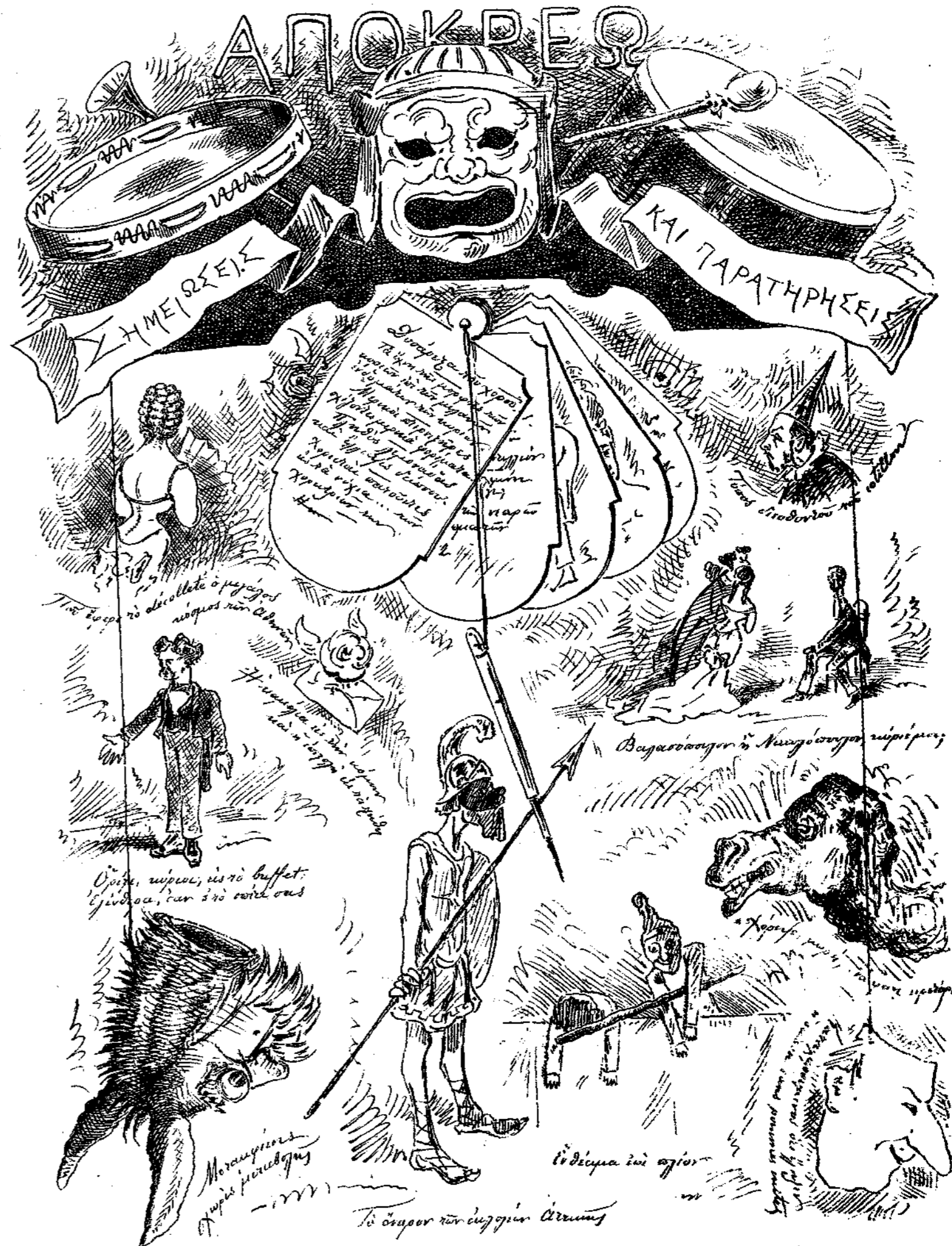
Πολλοὶ οἰκοδεσπότες δικαιολογοῦσι τὸ δυσανάλογον
 πρὸς τὴν χωρητικότητα τῆς αἰθούσης πλῆθος τῶν προσ-
 κλησῶν ἐκ τοῦ φόβου μὴ δυσαρστήσωσι τοὺς λησμο-
 νηθέντας γνωρίμους τῶν. Νομίζομεν ὅτι οὗτοι δύνανται
 ν' ἀποφύγῃσι καὶ τὴν πολυανθρωπίαν καὶ τὰ παράπονα,
 ἀγγέλλοντες ὅτι τὰς προσκλήσεις ἔκαμαν οὐχὶ κατ' ἐκ-
 λογὴν, ἀλλὰ κατὰ κλήρωσιν ἐκ κάλλους περιεχούσης πάντα
 ἀνεξαιρέτως τὰ ὀνόματα τῶν ὅσοι εἶπόν ποτε αὐτοῖς
 καλημέραν.

Ὅσον ἰσχυρὰ καὶ ἂν ἦναι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Δαρβί-
 νου περὶ τῆς καταγωγῆς ἡμῶν ἐκ τῶν ζώων, πρέπει ἐν τού-
 τοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ κυρίαί τῶν ἀνθρώπων κατὰ
 τοῦτο τοῦλάχιστον ὑπερέχουσι τὰς κυρίας τῶν σκύλων,
 ὅτι οὔτε φωνάζουσιν οὔτε δαγκάνουσιν ὅταν πατηθῇ ἡ
 οὐρά των εἰς τὸν χορὸν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐφετεινῶν μασκαράδων οἱ ἀστεϊότεροι
 ἦσαν οἱ δύο ὑπουργικοὶ, ὁ κ. Γαρδελίνος, δηλ. μετμημει-
 σμένος εἰς δικαττὴν καὶ ὁ κ. Πύρλας εἰς καθηγητὴν.

Εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς τῆς «Λέσχης τῶν Φοιτη-
 τῶν» οἱ ἄρρενες πληροῦσιν εἴσοδον ἐν τάλληρον, αἱ δὲ
 κυρίαί εἰσέρχονται δωρεάν. Ἐκ τούτου προσωποφόροι
 τινὲς ὤρμηθησαν εἰς λαθρεμπόριον εἰσελθόντες ἀπληρωτὶ
 ὑπὸ γυναικεῖον ἐνδυμα. Ἡ διεύθυνσις, γενομένη ἤδη προ-
 σεκτική, ἀπαιτεῖ τὴν ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ ἀφαίρεσιν
 τῶν προσωπιῶν. Ἄρνούμενου χθὲς ἐκεῖ ἐπιμόνωσ κυρίου
 τινὸς νὰ δείξῃ τὸ πρόσωπον τῆς συντρόφου του, ὡς ἀνη-
 κούστος εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν: «Τότε, κύριε, εἶπεν ὁ
 ὑπάλληλος χάσας τὴν ὑπομονήν, ἀφήσατέ με νὰ βε-
 «βαιωθῶ χωρὶς ν' ἀφαιρέσω τὸ προσωπίαν».

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἰφέντη « Ἀσμοδαίην »,

Πολλάκις φοραῖς ἐπαπατήρησα ὑτι πῶς ἅμα πάη κανέναν σταῖς Φραγκιαῖς, τῷχει σὲ καλὸ νὰ λήη ψέμματα ὅσα μπορεῖ, νομιζόντας ἐμᾶς τοὺς ἄλλους κουτοὺς νὰ τὰ πιστεύωμε. Ἔτσι χθὲς περιμένοντας εἰς τὸ σταθμὸ τοῦ Σιδηροδρόμου ἄκουσα δυὸ ποῦ μιλοῦσαν, καὶ ὁ ἓνας ἔλεγε τοῦ ἄλλου, πῶς ὅταν ἦταν στὸ Παρίσι, εἶδε δύο ἀνθρώπους κολλημένους ποῦ τοὺς ἔλεγαν οἱ δίδυμοι τοῦ Σιάμη (πατέρας τους, φαίνεται, θὰ ἦτανε αὐτὸς ὁ Κύρ Σιάμης) καὶ πῶς ὅταν ὁ ἓνας ἐκοιμῶταν, ὁ ἄλλος ὄνειρεύονταν καὶ χίλια τέτοια χάλτια : Ὁ ἄλλος ἔχασκε καὶ τὸν ἄκουε.

Ἄμ. ἂν τέτοια πράγματα ἦταν ἀληθινὰ, ἔπρεπε κανεὶς νὰ πιστεύη καὶ ἐκεῖνος; ὅπου λὲν πῶς τρώει ὁ Τομαρόπουλος καὶ χορταίνει ὁ Πεῤῥωτῆς; Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγιᾶ!

Διάταγμα τῶν Ἀποκρέω

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α΄.

Ἐλέω Συμμαχίας, Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Μαρόκου.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἡ ἀναψυχὴ, καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ ἀναζητῆ αὐτὴ τὴν τέρψιν καὶ τὴν ἐκ τῶν μόχθων τῆς ἐπιστήμης ἀνάπαυλαν εἰς διασπαστάς ξένας τῶν σπουδῶν αὐτῆς, εἶναι προτιμώτερον νὰ τῇ παρέχεται ἡ διάχυσις ὑπὸ μορφὴν διδασκαλίας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Συσταταὶ παρὰ τῇ ἱατρικῇ σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου εἰδικὴ ἔδρα τῆς διακωμωδῆσεως τῆς ἱατρικῆς.

Ὅμοίως θέλομεν προσεχωρίκανοποιήσῃ τὰς λοιπὰς σχολὰς, πλὴν τῆς φιλοσοφικῆς, περὶ ἧς ἐλάβομεν πρὸ καιροῦ πρόνοιαν διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ διορισμοῦ τοῦ κ. Τζιζανοπούλου.

Ἐν Μαρόκῳ, τῇ 49 Νομβρίου. 1875

A. K.

F. M.

ΚΥΡΓΙΑΝΝΗΣ.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πολλάκις ὁ κ. πρόεδρος, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐπαναλαμβάνει τὴν πρὸς τοὺς κλητῆρας παραγγελίαν « κλείσε τὸ παράθυρον διότι κρονοῦν οἱ κύριοι δικασταί. » Πολλοὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἀληθῶς ὁ κ. πρόεδρος φροντίζει περὶ τῆς ὑγείας τῶν κυρίων δικαστῶν ἔπειδὴ ὅμως εἰς τὸ δικαστήριον παρευρίσκονται καὶ κυρίαί, πιθανώτερον εἶναι ὅτι φροντίζει νὰ κρύψῃ τὴν ἡλικίαν του, θέλων νὰ φανῆ ὅτι ὁ ἴδιος δὲν φοβεῖται ἀκόμη ψύχη καὶ θάληη.

Κυρίαί τινὲς παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ μὴ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διότι τὰ χάνωσιν οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως. Δύνανται ν' ἀναγινῶσιν τὴν ἐπαύριον τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα, ἥτις τότε θὰ περιέχη αὐτὰ διεξοδικώτατα.

Παρατηρήθη ὅτι τις ἐκ τῶν μαρτύρων ἱερῶς, ἐξεταζόμενος μετεχειρίζετο εἰς τὴν ὀμιλίαν του ὅλα τὰ ὄνόματα εἰς θηλυκὸν γένος.

Ὅτε ὁ μάρτυς κ. Μέρμιγκας ἐξεταζόμενος ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἀργολίδος αὐτὸς τῷ εἶπε κλαίων πῶς τὸν κατέστρεψεν ὁ πατριώτης του, ἐνοῶν τὸν Νικολόπουλον, ὁ κατηγορούμενος Βαλασσόπουλος ἐμειδίασε καὶ ἐφαιδρόνθη τόσον πολὺ, ὥστε ἐθώπευσε τὰς παραγναθίδας του ὡς ἄνθρωπος καθ' ὅλα εὐχαριστημένος.

Λέγουσιν ὅτι θαλάσσιόν τι τέρας γλυκανθὲν ἦ, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, μολευθὲν διὰ τεμαχίου μικροῦ κρέατος ὅπερ ἔτυχε νὰ φάγῃ, ζητεῖ ἤδη μετὰ λύσσης κρέας, καὶ μάλιστα ἀνθρώπινον. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὰς χειροτονίας τῶν ἀρχιεπισκόπων, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν μαρτύρων. Εἷς, ὁ κουφότερος πάντων, ἔδωσε κατὰ πρῶτον ποσὸν τι εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, οὗτοι δὲ μολευθέντες ἔπεσαν ἀκολούθως κατὰ τῶν ἀρχιερέων ὅαν τὰ σκυλιά στὸ κᾶρμ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μάρτυρος.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ANEMOMAZOMATA

Πολλάκις ἐκακολόγησαν τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὡς ἄμοιρον τῆς δεούσης μουσικῆς ἀναπτύξεως, ὅτι δὲν ἔχει αὐτὴ, ὡς κοινῶς λέγεται. Ἐν ταῖς ἡμέραις ὅμως αὐταῖς ἡ ἀστυνομικὴ πρόνοια τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας ἠθέλησεν ἴσως νὰ διαψύσῃ τὴν κακὴν αὐτὴν φήμην καταλείπουσα ἐπὶ δύο ὀλοκλήρους ἐβδομάδας εἰς αὐστηροτάτην δοκιμασίαν τὴν ἀκραιότητα τῶν ἀκουστικῶν ἡμῶν ὀργάνων διὰ τῶν γταουλίων.

Τὰ μελωδικὰ αὐτὰ ὄργανα ἐν ἀπάσαις ταῖς χώραις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀφιερώθησαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὄρχηστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἄρκτων ὅι δὲ χωρικοὶ κάτοικοι ψυχροτέρων τινῶν κλιμάτων ἴν' ἀπομακρύνωσι τοὺς λύκους ἀπὸ τὰς ἐστίας των μετεχειρίζονται δύο μέσα: τὰς πυράς καὶ τὸν κρότον τῶν ἡχηρῶν αὐτῶν τυμπάνων ἀκριβῶς τὰ δύο ταῦτα ἐξαιρετικὰ ἔκλυστρα τῶν εὐθυμούτων εὐδαιμόνων κατοίκων τῆς Κερρωπίας.

Παρὰ τῷ λαῷ. Ἐὰν δὲ ἀτενίσωμεν ἐλίγον ὑψηλότερα εἰς τὰς αἰθούσας τῶν καλλιτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας μας, θέλομεν ἀντιληφθῆ τοιαύτην σχέσιν τῶν δύο ὡς εἴρεται στοιχείων, εἴαν τῶν δύο ἐπὶ τοῦ κακωστήματος τοῦ κ. Μάίφαρτ ἐπιγραφῶν: τῆς μὲν λαμπρᾶς χρυσοχαράκτου γερμανικῆς πρὸς τὴν ἐρυθροῖς γράμμασιν πενιχρὰν ἑτέραν ἐλληνικὴν, ἣν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ οἴωνεὶ ἐκ πείσματος κομμικὴν ὑπέταξε τῇ πρώτῃ.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.